

Milí farníci a vy, kdo navštěvujete „jakubské“ bohoslužby!

Píšu tento úvodník ve dnech, kdy vzpomínáme na své blízké, kteří už překročili práh smrti. I já myslím na mnoho lidí, kteří byli velkým obdarováním na mé životní cestě, především na své rodiče nebo na bývalého faráře Miloše Václava Dočekala v mé domovské farnosti v Třebíči, od jehož narození na konci října uplynulo 100 let, několik svých kamarádů či na skvělého člověka a kněze Jana Zachovala, který zemřel před několika dny. Také se zamýšlím nad tím, jak jsem během svého působení v armádě, zvláště po tragických úmrtích vojáků v zahraničních misích nebo při výcviku, naslouchal otázkám kolegů, vnímal jejich snahu se s tímto bolestným tématem nějak vyrovnat a pokud chtěli, mluvil o naději, kterou mi dává víra.

Občas slýchávám návrhy, proti čemu všemu bychom my křesťané měli bojovat či jaké zvyklosti je potřeba stůj co stůj vymýtit. Domnívám se, že především máme žít důsledně podle své víry. A ta nám ve vztahu k našim zemřelým nabízí úžasné povzbuzení, které se skrývá v nenápadné a ne vždy správně chápané větě vyznání víry: Ježíš sestoupil do pekel (ne do pekla). Co to znamená? Může nám pomoci slovenské znění: Ježíš zostúpil k zosnulým (podobně je to např. v německé verzi, kde zní, že Ježíš sestoupil do říše smrti). Ježíš se nedotkl smrti jen naoko, on skutečně podstoupil smrt v celé její hrůze – ale právě tím ji zbavil její moci! Proto křesťanský

východ zobrazuje velikonoční tajemství ikonou Krista, který v říši zemřelých podává ruku Adamovi a probouzí ho ze spánku smrti.

Pro každého člověka, i pro křesťana, bude smrt spojena s bolestí. Ale nemusíme ji vytěšňovat nebo naopak zlehčovat černým humorem nebo nevímjakými rituály. Věříme přece, že tajemství lidského života, tedy i smrti, je ozářeno světlem a láskou toho, který vstoupil i do říše smrti, ale nezůstal v ní uvězněn! Kéž nám svíce, které zapalujeme na hrobech našich zemřelých, vždy připomínají velikonoční svíci, znamení vzkříšeného Krista! A kéž nám světlo víry v Krista svítí i v někdy chmurných podzimních dnech!

Jan Pacner, farář

Dušičková

Nakonec budem stáčet víno.

Červený mok

svých vlastních vin.

Milostné slunce

pod krajinou

až k bělosti

nás prosvítí.

Sečteno bude

každé slovo

a zvážen

každý skutek náš.

Smiluj se, Ty,

jež poutníkovu

osudí ve své ruce máš.

Jan Král st.

Koncert Simy Magušinové

Mnozí z nás prožili nádherný večer 7. října loňského roku při benefičním koncertu slovenské zpěvačky Simy Magušinové na podporu oprav našeho chrámu. Znovu máme možnost zakusit jedinečnou atmosféru setkání s touto charismatickou osobností při koncertu **dne 14. 11. 2023 v 18 hod. v minoritském kostele sv. Janů.** Bližší informace naleznete na webové stránce www.simamagusinova.sk, vstupenky můžete zakoupit na: www.ticketportal.cz/event/Sima-Magusinova-s-kapelou.

Srdečně zveme!

Varhaníci pro Jakuba

V neděli, 26. 11. na slavnost Krista Krále bude další koncert z cyklu benefičních koncertů na podporu opravy našeho chrámu, a sice v kostele sv. Tomáše v 18 hodin.

Hrát bude David Postránecký.

Srdečně zveme na tento hudební zážitek – poznamenejte si do svých diářů.

H.M.

Radostná zvěst Božího slova:

Protože smrt přišla skrze člověka, přijde skrze člověka také vzkříšení mrtvých. Jako totiž pro spojení s Adamem všichni propadli smrti, tak zase pro svoje spojení s Kristem všichni budou povoláni k životu.

1 Kor 15,21-22

MLÁDEŽ V ŘÍMĚ NA SYNODÁLNÍ VIGÍLIÍ S PAPEŽEM

V sobotu 30. září začalo v Římě velké synodální setkání křesťanů celého světa. Při této příležitosti uspořádala komunita Taizé celodenní program pro lidi všech generací a církví, převážně mladé. A naše pětičlenná skupinka složená ze Zuzky, Máji, Domči, Klárky a Martina – letošních interfarnostních birmovanců, co se připravovali na faře u sv. Jakuba – se rozhodla, že se tohoto setkání zúčastní také.

Naše výprava začala v sobotu velmi brzy ráno, kdy jsme okolo půl sedmé odlétali z Vídně směř letiště Roma Fiumicino. Z něj jsme se po asi hodině a půl letu dopravili rovnou do farnosti, kde jsme po té dva dny přespávali. Uvítali nás tam velmi mile a my už tehdy věděli, že tady u moderního kostelíka svaté Gemmy Galgani nám bude dobře.

Ačkoliv cesta letadlem uběhla rychle, i tak jsme úplný začátek synodálního programu – přednášky a povídání na mnohá témata – nestihli. Na zbytek jsme se ale vypravili vzápětí po ubytování a začali jsme velkými chválami v Loretánské bazilice. Ačkoliv je to obrovský kostel, byl opravdu plný lidí. Po chválách ve velkém americkém stylu se pak všichni účastníci přesunuli, v rámci šestikilometrové „pouti“, do Baziliky svatého Petra ve Vatikánu, kde začínala velká ekumenická vigílie. Probíhala v mnoha jazycích, angličtině a italštině především, a byla moc krásná. Martin se Zuzkou nám také našli skvělá místa vpředu, takže jsme na papeže a množství dalších církevních hodnostářů měli velmi dobrý výhled.

Milí farníci, milé farnice,

jako každý rok, i letos pro vás s Jakubskou mládeží organizujeme **ples**. Tentokrát akce proběhne v prostorách Salesiánského střediska v Žabovřeskách **dne 27. 1. 2024**.

Těšit se můžete na živou hudbu, tombolu a mnoho dalšího.

Za celý tým zdraví **Mája**.

Naše služba úklidu

u sv. Tomáše

vždy po mši svaté v pondělí

6. listopadu – MLÁDEŽ – Jakubáci

20. listopadu – RODINY

4. prosince – SLOVENSKÁ MLÁDEŽ

Během vigílie zapadlo slunce a jak obřad postupoval, to velké náměstí začalo působit jaksi útulně. Osobně mě asi nejvíc oslovily přímlyvy, které byly v obrovském množství jazyků, od španělštiny až po arabštinu nebo čínštinu. Vigílie také doprovázely zpěvy Taizé, ke kterým se všichni přidávali svými jazyky.

Vigílie skončila někdy okolo deváté hodiny večer, načež jsme se plní dojmy přesunuli zpátky na faru.

Druhý den byl oficiálně posledním dnem celé akce, dnem, který jsme trávili s lidmi z farnosti. Začali jsme moc milou snídaní v nedaleké kavárně, poté následoval čas volna (který jsme, stále unavení z letadla, prospali) a nakonec byla pěkná mše. I když byla v italštině, zvládali jsme ji sledovat a nakonec nám ještě lidé z farnosti darovali trička s kresbou jejich kostela. A poté jsme byli pozváni k obědu – k pořádnému italskému obědu o mnoha chodech, které pro nás připravili úžasní farníci. Krásně jsme se přitom pobavili s ostatními účastníky, co na faře bydleli, najedli se dosyta a poznali zase trochu víc z italské kultury.

A poznávání italské kultury nás provázelo i po zbytek neděle a celého pondělí. To už program synodálního setkání nebyl, takže jsme se věnovali tomu, co správní turisté dělají – chodili jsme po památkách. Navštívili jsme opravdu velké množství památek. Řím je jedno z nejkrásnějších měst Evropy z dobrého důvodu, všude to na vás dýchá historií a člověk se nezvládne na všechno vynadávat. Měli jsme i krásné počasí, což naši návštěvu jen zlepšilo. Navštívili jsme mimo jiné i velké množství kostelů včetně překrásné Baziliky sv. Petra, ale i mnoho takových, které se zdají nenápadné a přece toho v sobě spoustu skrývají.

A na sklonku dne jsme se přesunuli zpět na letiště Roma Fiumicino, kde jsme přečkali noc a v úterý, opět asi o půl sedmé ráno, jsme se vydali zpět do Vídně.

Náš výlet do Říma byl sice krátký, ale zase velmi intenzivní a krásný. Je to opravdu město, které stojí za navštívení!

Dominika Múčková

Nedělní vyrábění

Každou neděli (tedy kromě prázdnin) připravujeme pro naše mladší sourozence a kamarády nedělní vyrábění. Tvoříme různé výzdoby do pokojíků, šperky, praktické věci na stůl nebo také přáníčka pro maminky a tatínky k svátkům.

Naposledy jsme vyráběli sovy z ruliček od toaletního papíru nebo podzimní girlandy na dveře či na okno, a také jsme už poskládali papírové prstýnky s oušky.

Každou neděli má vyrábění na starost nějaká menšina z nás. Většinou je to po rodinách. Ujijeme si mnoho legrace, získáme inspiraci každý od každého a vyrobíme si nějakou praktickou, či zdobící věc domů.

Inspirovala nás teta Iva Kopřivová, která když jsme byli malé, pro nás připravovala také vyrábění a nás to strašně moc bavilo. Proto jsme se v tom rozhodli pokračovat.

Markéta Múčková

Víkend pro holky

Tuto skvělou akci naplánovala Andrejka Horáková pro holky z farnosti sv. Jakuba. Akci naplánovala, protože chtěla, abychom se mohly více sblížit, zahrát si různé hry a zažít spoustu srandy, což se jí podařilo. Jely jsme do Tišnova za její kamarádkou, která ji celou akci pomohla naplánovat. Také nám poskytla velký dům se zahradou, kde jsme mohly celý ten úžasný víkend být s ní, jejím velkým psem a občas se tam za námi přijela podívat i její maminka s tatínkem. Měly jsme tam spoustu sportovních, kreativních a také duchovních aktivit. Tato víkendovka se velice vydařila a moc se těším na další akci, kterou nám Andrejka zase naplánuje.

Ema Vrhelová, foto Andrea H.

Prodloužený víkend rodinek z naší farnosti ve Volfířově

Několik rodin z naší farnosti se rozhodlo prožít společný víkend na faře ve Volfířově uprostřed nádherné přírody. Vedle načerpání klidu z přírodního prostředí si mohly pohrát děti i rodiče s pouštěním vyrobených draků. Každá změna pracovních a školních stereotypů pomůže k psychické vyrovnanosti, která se stává benefitem všech těchto akcí. I tento společný čas se stal oslavou Boha ve všem stvoření.

HM, foto Lukáš Synek

Ministranti s otcem Janem v Nízkých Tatrách

Rád se s vámi podělím o zážitky z Nízkých Tater.

Vyrazili jsme na svatého Václava brzy ráno v devět dvěma auty a jeli šest hodin do našeho cíle, malebné chaloupky uprostřed lesa za vesnicí Dolná Lehota.

Zde jsme se ubytovali a já si uvědomil, že Krkonoše jsou pouze nakloněné roviny oproti nízkým Tatráům. K večeru jsme se ještě vypravili na průzkum okolí a potom oslavili slavnost svatého Václava mší a celým svatováclavským chorálem. V pátek ráno jsme brzy vstávali, abychom stihli zdolat nejvyšší horu Nízkých Tater, Ďumbier. Na vrcholu nás ovládla touha po návštěvě Vysokých Tater a doufáme, že

se tam někdy podíváme. Horu jsme zdolali a večer se v pořádku vrátili na chatu. Po dvaceti kilometrech s převýšením 1.500 m nás únava velmi rychle přemohla. V sobotu jsme i přes nepříznivost počasí vyrazili na výlet a dobyli další vrchol. Neděle již byla ve znamení balení, úklidu a šestihodinové jízdy, ale nezapomněli jsme ani na mši svatou. Celkově se mi v Tatrách velice líbilo a odvezl jsem si mnoho krásných pohledů a chvíli s kamarády a doufám, že se někdy vypravíme do Vysokých Tater.

Martin Synek, foto Lukáš S.

Z kalendáře: listopad a začátek prosince 2023

Pro bližší informace sledujte ohlášky a naše farní stránky www.svatyjakub.cz.

Datum	Hodina	Co nás čeká	Místo
Bohoslužby:			
Pondělí–pátek: 19.00 kostel sv. Tomáše			
První pátek v měsíci (1. 12.): 19.00 jezuitský kostel			
Sobota: 8.00 kostel sv. Tomáše			
Neděle: 7.30 (slouží jezuité), 9.00 (hlavní farní mše), 19.00 (SK) jezuitský kostel			
Ne 5. 11.		31. neděle v mezidobí mše sv. 7.30, 9.00 a 19.00 (SK)	jezuitský kostel
Čt 9. 11.		Svátek Posvěcení lateránské baziliky	
Pá 10. 11.	20.00–23.00	adorace	kaple fara
So 11. 11.		Památka sv. Martina, biskupa	
Ne 12. 11.		32. neděle v mezidobí mše sv. 7.30, 9.00 a 19.00 (SK)	jezuitský kostel
Po 13. 11.		Památka sv. Anežky České, panny	
Út 14. 11.	18.00	koncert Simy Magušinové	minoritský kostel
Ne 19. 11.		33. neděle v mezidobí mše sv. 7.30, 9.00 a 19.00 (SK)	jezuitský kostel
St 22. 11.		Památka sv. Cecilie, panny a mučednice	
So 25. 11.		Svatocecilské setkání chrámových hudebníků a zpěváků	katedrála
	9.15	zpívané ranní chvály	
	10.00	mše sv., poté pohoštění a neformální program	
Ne 26. 11.		Slavnost Ježíše Krista Krále mše sv. 7.30, 9.00 a 19.00 (SK)	jezuitský kostel
	18.00	benefiční varhanní kostel pro sv. Jakuba	kostel sv. Tomáše
		David Postránecký	
Čt 30. 11.		Svátek sv. Ondřeje, apoštola	
Pá 1. 12.	19.00	mše sv.	jezuitský kostel
	19.45–21.00	Nikodémova noc	jezuitský kostel
Ne 3. 12.		1. neděle adventní mše sv. 7.30, 9.00 a 19.00 (SK)	jezuitský kostel

Špetka humoru od jáhna Josefa

Pan farář v náboženství dává úkol dětem, aby v týdnu někomu prokázali nějaké dobro, i když to třeba nebude snadné. Za týden se ptá, jak dopadly. Malý Petřík vypráví: „Převěd jsem jednu starou paní přes ulici.“

„A bylo to těžké?“

„A jak!“ odpovídá Petřík, „Kdybyste viděli, jak ta se bránila!“

Ptá se pacient při vizitě: „Pane doktore, tak co je to vlastně za nemoc?“

„To ještě nevíme, ale stoprocentně to ukáže pitva,“ uklidňuje ho lékař.

„**Paní Silná**, něco s tou obezitou uděláme,“ říká doktor.

„V prvé řadě byste měla začít s lehkou atletikou.“

„A čím konkrétně?“ ptá se paní.

„Přeskočit oběd a večeři!“

V bytě univerzitního profesora se ve tři ráno ozve telefon.

„Probudil jsem tě?“ „Hm...ano...“ zní rozespalá odpověď.

„To je dobře! Protože já se ještě učím, ty darebáku!“

„**Proč** vždycky stojíš u okna, když zpívám,“ ptá se žena manžela. „Aby si lidé nemysleli, že tě biju!“